

ca militar!

- Sigur, am absolvit și Școala de ofițeri de transmisiuni de la Leu - unde mi-a fost coleg și chiar șef de grupă tatăl lui Sorin Oprescu, care s-a și căsătorit cu o fată din Bârlad-, iar pe front am fost efectiv și am și desenat în timpul războiului.

- **La un moment dat ai ajuns și la Iași...**

- Așa e, am primit acolo o funcție de consilier pe probleme de estetică, la primărie. Și de atunci, datorită mie, se cântă Hora Unirii în turnul Palatului. A fost ideea mea, iar bani știi cine mi-a dat pentru proiectul ăsta? Emil Bodnăraș, care îl iubea pe Cuza, și cu adjunctul lui de atunci, nimeni altul decât Dumitru Popescu!

- **Bădie, când te-ai stabilit de fapt la București?**

- În 1964, când am primit atelier în Pangrați, alături de cel al lui Sabin și de atunci ne-am și împrietenit. Preluasem chiar atelierul lui Ion Vlad, care plecase la Paris, unde a și făcut statuia lui Eminescu, cum și la Bârlad a lăsat statuia lui Enescu. Tot de atunci, am intrat pe mâna marelui meu meșter, Ion Irimescu, care mi-a corectat lucrările și de la care am avut mult de învățat. Iar pentru mine a fost un idol, încă unul gigantic!

- **Dar la Paris, când ai ajuns prima oară și mai ales cum?**

- Am fost invitat de Ion Vlad, iar pașaportul, primul meu pașaport, mi-a fost adus chiar la atelier de Ion Brad, un vechi și bun prieten. Am ajuns, deci, la Paris, l-am cunoscut personal pe Eugen Ionescu, care m-a dus la Zatkan, mare sculptor!, apoi am ajuns și la Emil Cioran, prin vărul meu, care era avocat acolo. Încet-încet am devenit un obișnuit al lumii fascinante de pe malurile Senei, lucrând alături de Ion Vlad, în atelierul lui parizian. Cum tot atunci am avut și episodul de scandal cu marea cântăreață care a fost Dalida.

- **Adică?!**

- La Grand Palais, unde expusesem alături de Vlad lucrarea mea „Dalila”, pe afișul cât casa fusese scris...„Dalida”! Și a vrut să mă dea în judecată dar, după ce i-am cerut scuze și i-am explicat că nu fusese vina mea, s-a îmbunat. Și am putut să glumesc, spunând că ...îmi pare bine că s-a făcut greșeala asta!

- **Apoi a venit episodul cheie din fosta Iugoslavie.**

- A fost cu adevărat un moment esențial pentru mine. Era în 1972, iar Tito venise la simpozionul „Coroana Albă”, de la Arandjelovac, unde eram invitat și eu.

